

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/93/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817010889
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3817010889.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Dušana Krč-Šeberu a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanej T. T., nar. XX.X.XXXX v L., trvale bytom D. L., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých Sučany - Martin, trestne stíhanej pre pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 4 písm. a) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 1/2014 Z. z., na neverejnom zasadnutí, konanom dňa 15. novembra 2018, prejednal odvolania prokurátora Krajskej prokuratúry Trenčín a obžalovanej T. T. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1T/182/2017, zo dňa 14. februára 2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. c), d) Tr.por. zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výrokoch o uloženom treste odňatia slobody a ochrannom dohľade.

Podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec sa vracia okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1T/182/2017 zo dňa 14. februára 2018 bola obžalovaná T. T. uznaná vinnou z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 4 písm. a) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 1/2014 Z. z. na skutkovom základe, že:

v období od 01. júna 2015 do novembra roku 2016 na rôznych miestach v Prievidzi a v jej okolí, s motívom získať neoprávnený majetkový prospech, s vedomosťou, že získané finančné prostriedky nepoužije na daný účel, pod falošným príslubom sprostredkovania kúpy rôznych nehnuteľností, alebo na iný, doposiaľ presne nezistený účel, vylákala od poškodených finančné prostriedky v celkovej výške 247.010 eur tak, že

1) po predchádzajúcej ústnej dohode jej E. U. dňa 01.06.2015 v Prievidzi, poskytol vkladom na účet číslo H XXXX XXX XXXX XXXX XXXX, vedený vo J., a.s. pôžičku na kúpu bytu vo výške 4.000 eur, ktorú mu sľúbila vrátiť v lehote do 30.07.2015 so 100 % úrokom, pričom túto pôžičku v dohodnutom termíne do 30.07.2015 nevrátila, ale ponúkla mu možnosť sprostredkovania výhodnej kúpy 3-izbového bytu na Medenej ulici v Bratislave za celkovú sumu 22.100 eur, kde mu zaráta dlžnú sumu aj so sľúbeným navýšením do kúpnej ceny bytu, s čím E. U. súhlasil s tým, že predmetnú nehnuteľnosť kúpi spoločne s D. B., následne od E. U. vylákala poplatok za sprostredkovanie kúpy vyššie uvedenej spoločnej nehnuteľnosti - bytu s D. B. vo výške 1.240 eur, ktorý jej E. U. vyplatil na dvakrát vkladom na bankový účet číslo H XXXX XXX XXXX XXXX XXXX, vedený vo J., a.s. a to dňa 29.09.2015 vo výške 240 eur a dňa 13.10.2015 vo výške 1.000 eur, pričom finančné prostriedky nepoužila na kúpu nehnuteľnosti a ani ich doposiaľ nevrátila, čím poškodenému E. U. spôsobila škodu v celkovej výške 5.240 eur,

2) po predchádzajúcej ústnej dohode jej D. B. prostredníctvom E. U. dňa 20.07.2015 v Prievidzi a jej okolí vyplatil vkladom na bankový účet číslo: H XXXX XXX XXXX XXXX XXXX, vedený vo J., a.s. sumu vo výške 11.050 eur, ktorá mala slúžiť na kúpu ich spoločnej nehnuteľnosti - 3-izbového bytu na Medenej ulici v Bratislave za celkovú sumu 22.100 eur, ktorú mala pre nich sprostredkovať, následne od D. B., prostredníctvom E. U. v presne nezistenom dni v mesiaci august 2015 vylákala poplatok za sprostredkovanie kúpy vyššie uvedenej spoločnej nehnuteľnosti - bytu s E. U. vo výške 1.100 eur, ktorý jej E. U. odovzdal v Handlovej v hotovosti za prítomnosti D. B.,

ďalej po predchádzajúcej ústnej dohode o kúpe spoločnej nehnuteľnosti - 2-izbového bytu v Žiline za celkovú sumu 16.300 eur s obžalovanou T. T. jej D. B. dňa 16.05.2016 v Prievidzi vyplatil vkladom na bankový účet číslo H XXXX XXX XXXX XXXX XXXX, vedený vo J., a.s. sumu vo výške 8.000 eur, ktorá mala slúžiť na kúpu ich spoločnej nehnuteľnosti, následne od D. B. v období mesiacov júl alebo august 2016 vylákala sumu 1.950 eur na úhradu poplatkov za sprostredkovanie kúpy vyššie uvedenej spoločnej nehnuteľnosti a k nej patriacej garáže, ktorú jej vyplatil v Handlovej na jedenkrát v hotovosti,

ďalej po predchádzajúcej ústnej dohode o kúpe spoločnej nehnuteľnosti - 3-izbového bytu na Malej strane v Prahe za celkovú sumu 15.000 eur s obžalovanou T. T., jej D. B. v presne nezistenom dni v septembri 2016 v Prievidzi vyplatil v hotovosti sumu vo výške 5.000 eur, ktorá mala slúžiť na kúpu ich spoločnej nehnuteľnosti a sumu 1.500 eur na úhradu poplatkov za sprostredkovanie kúpy vyššie uvedenej spoločnej nehnuteľnosti, pričom finančné prostriedky nepoužila na kúpu nehnuteľnosti a ani ich doposiaľ nevrátila,

čím poškodenému D. B. spôsobila škodu v celkovej výške 28.600 eur,

3) po predchádzajúcej ústnej dohode jej D.. G. D. v presne nezistenom období od 23.10.2015 do novembra (vrátane) roku 2016 v Prievidzi a v jej okolí na viackrát vyplatil v hotovosti, ako aj zaslaním zo svojich bankových účtov číslo H XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX a číslo H XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedených vo J., a.s., na bankový účet číslo H XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedený vo J., a.s., ktorý mu k veci uviedla, finančné sumy v celkovej výške 76.550 eur, ktoré mali slúžiť na kúpu nehnuteľností - 2-izbového bytu a garáže na ulici Záhradnickej v Bratislave a 3-izbového bytu a garáže na ulici Medenej v Bratislave, ktoré mala pre neho sprostredkovať, pričom finančné prostriedky nepoužila na kúpu nehnuteľností a ani ich doposiaľ nevrátila

a tiež ďalej po predchádzajúcej ústnej dohode o kúpe spoločnej nehnuteľnosti - bytu a garáže v Trenčíne za celkovú sumu 39.200 eur s obžalovanou T. T. jej D.. G. D. v období od 24.03.2016 do novembra (vrátane) roku 2016 v Prievidzi vyplatil v hotovosti sumu vo výške vo výške 23.060 eur, ktorá mala slúžiť na kúpu ich spoločnej nehnuteľnosti a na úhradu poplatkov za sprostredkovanie kúpy vyššie uvedenej spoločnej nehnuteľnosti, pričom finančné prostriedky nepoužila na kúpu nehnuteľnosti a ani ich doposiaľ nevrátila,

čím poškodenému D.. G. D. spôsobila škodu v celkovej výške 99.610 eur,

4) po predchádzajúcej ústnej dohode jej Y. J. v presne nezistenom období pravdepodobne od marca roku 2016 do novembra (vrátane) roku 2016 v Prievidzi a v jej okolí na viackrát vyplatil prostredníctvom E. U. a aj osobne v hotovosti, ako aj zaslaním z bankového účtu číslo H XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedený vo J., a.s. alebo vkladom na bankový účet číslo H XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedený vo J., a.s., ktorý mu k veci uviedla finančné sumy v celkovej výške 63.520 eur, ktoré mali slúžiť na kúpu nehnuteľností - 3-izbového bytu a garáže v Bratislave a bytu v Prahe, ktoré mala pre neho sprostredkovať, pričom finančné prostriedky nepoužila na kúpu nehnuteľností a ani ich doposiaľ nevrátila

a tiež ďalej po predchádzajúcej ústnej dohode jej Y. J. dňa 09.09.2016 na presne nezistenom mieste v Handlovej a v jej okolí, poskytol na presne nezistený účel finančnú pôžičku vo výške 2.000 eur, ktorú jej vyplatil zaslaním z bankového účtu číslo H XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedený vo J., a.s. na bankový účet číslo: H XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedený vo J., a.s., ktorý mu k veci uviedla, pričom túto pôžičku v dohodnutom termíne nevrátila,

čím poškodenému Y. J. spôsobila škodu v celkovej výške 64.920 eur,

5) po predchádzajúcej ústnej dohode jej M.. J. O. v presne nezistenom období od konca apríla roku 2016 do októbra (vrátane) roku 2016 v Prievidzi na viackrát vyplatil v hotovosti, ako aj zaslaním zo svojho bankového účtu číslo H XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedený v X. banke, a.s., na bankový účet číslo H XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedený v J., a.s., ktorý mu k veci uviedla, ako aj vkladom na uvedený účet, finančné sumy v celkovej výške 48.640 eur, ktoré mali slúžiť na kúpu nehnuteľností - 3-izbového bytu a garáže na ulici Záhradníckej v Bratislave, ktoré mala pre neho sprostredkovať, pričom finančné prostriedky nepoužila na kúpu nehnuteľností a ani ich doposiaľ nevrátila, čím poškodenému M.. J. O. spôsobila škodu vo výške 48.640 eur,

príčom obžalovaná T. T. sa uvedených činov mala dopustiť napriek tomu, že bola rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 3T 7/2016 zo dňa 23.08.2016, právoplatným dňa 16.02.2017 odsúdená pre zločin podvodu podľa § 221 ods.1,3 písm. a) Trestného zákona a obžalovaná bola odsúdená rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 3T 131/2007 zo dňa 30.04.2008, právoplatným dňa 17.12.2008 odsúdená pre zločin obchodovanie s ľuďmi podľa § 180 ods.1,2 písm. a) Trestného zákona a iné.

Za to bola odsúdená podľa § 221 ods. 4 Trestného zákona, § 38 ods. 5, ods. 7 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods.4 Trestného zákona (per analogiam) k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 10 rokov. Podľa § 48 ods. 3 písm. b), ods. 4 Trestného zákona bola na výkon uloženého trestu zaradená do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 76 ods.1 Trestného zákona, § 78 ods.1 Trestného zákona jej súd uložil ochranný dohľad v trvaní 18 mesiacov.

Podľa § 287 ods.1 Trestného poriadku bola obžalovaná zaviazaná k povinnosti nahradiť poškodenému E. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. H. č. XXX škodu vo výške 5.240 eur, poškodenému D. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. H. č. XXX škodu vo výške 28.600 eur, poškodenému D.. G. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., Š. V. č. XXX/XX škodu vo výške 99.610 eur, poškodenému Y. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., ulica H. armády č. XXX/XXX škodu vo výške 64.920 eur, poškodenému M.. J. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. - Y. č. XXX škodu vo výške 48.640 eur.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie prokurátor a obžalovaná prostredníctvom obhajkyne.

Prokurátor podal odvolanie proti výrokom o uloženom treste odňatia slobody v neprospech obžalovanej. V úvode písomných dôvodov odvolania prokurátor poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku. Ďalej uviedol nasledovné:

„Intervenujúci prokurátor Krajskej prokuratúry Trenčín podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp.zn. 1T/182/2017 zo dňa 14.02.2018 odvolanie v neprospech obžalovanej, proti výroku o treste z dôvodu mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby a z dôvodu nezaradenia obžalovanej do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa odôvodnenia rozsudku pri ukladaní trestu bral súd do úvahy skutočnosť, že obžalovaná urobila na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., teda v celom rozsahu sa priznala k spáchaniu trestnej činnosti. Na základe týchto skutočností u obžalovanej súd pristúpil k zníženiu trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby v zmysle 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák., a to aj s poukazom na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. Tpj 55/2016 zo dňa 27.06.2017.

Z dôvodu, že obžalovaná bola uznaná vinnou za obzvlášť závažný zločin, mal ju súd pre výkon trestu zaradiť do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, avšak vzhľadom na okolnosti prípadu, osobu obžalovanej (dopúšťala sa výlučne majetkovej trestnej činnosti, nikdy nebola odsúdená pre násilnú trestnú činnosť), dospel súd k záveru, že možno použiť ustanovenie § 48 ods. 4 Trestného zákona a vzhľadom k narušenosti páchatelky, ako aj vzhľadom na to, že jej nebol uložený trest nad 15 rokov a možnosť nápravy obžalovanej, súd ju pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súd mal za to, že takto uložený trest bude v dostatočnej miere vplyvať na prevýchovu obžalovanej a splní aj svoj prevýchovný účel.

S uvedenými závermi súdu prvého stupňa sa nestotožňujeme a máme za to, že obžalovanej bol uložený trest v rozpore s § 34 odsek 1, 4 Trestného zákona.

Vyhlásenie obžalovanej o vine na hlavnom pojednávaní, a teda priznanie sa k spáchaniu trestného činu, má procesnoprávne následky, spočívajúce v obmedzenom rozsahu ďalšieho dokazovania, avšak takéto vyhlásenie samo osebe nemôže byť dôvodom na čisto formálne a mechanické mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu.

Použitie ust. § 39 odsek 2 písm. d) Trestného zákona v danom prípade nebolo odôvodnené žiadnymi takými konkrétnymi skutočnosťami, ktoré by jeho použitie legitimovali ako zákonné a správne. Úlohou súdu je aj zrozumiteľne vysvetliť, prečo považuje uloženie trestu v rámci trestnej sadzby za neprimerané.

Z výkladu ust. § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona je zrejmé, že súd by mal pristúpiť k moderácii trestu len za existencie takých okolností, resp. pomerov, ktoré sa v trestných činoch, resp. ich páchatelov bežne nevyskytujú a ktoré je možné vyhodnotiť v prospech páchatelov. Práve táto ich výnimočnosť objektívne spôsobuje, že trest ukladaný v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby by bol pre páchatel'a neprimerane prísny a na dosiahnutie účelu trestu by postačoval aj trest kratšieho trvania.

Pri rešpektovaní zásady adekvátnosti trestu s prihliadnutím na povahu a závažnosť činu či osobnosť páchatel'a, dôkaznú náročnosť veci preto Trestný zákon priznáva súdu na túto situáciu reagovať možnosťou zníženia trestu mimo hraníc zákonnej trestnej sadzby.

V prípade obžalovanej neexistujú (a z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa ani nevyplývajú) žiadne mimoriadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali postup podľa § 39 odsek 2 písm. d) Trestného zákona. Podľa odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa súd pri mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody vychádzal iba z vyhlásenia viny obžalovanej, čo však samo osebe neodôvodňuje automatické, čisto mechanické zníženie trestu o 1/3 pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Z obsahu odôvodnenia rozsudku prvostupňového súdu nie je zrejmé z akých dôvodov nebolo možné uložiť obžalovanej trest v zákonnej trestnej sadzbe a nie je ani zrejmé, prečo by práve obžalovaná mala pociťovať uloženie takéhoto trestu podstatne citeľnejšie.

Obžalovaná T. T. bola doposiaľ 6-krát odsúdená. Z odpisu z registra trestov T. T. vyplýva, že obžalovaná bola odsúdená v roku 2008 pre zločin obchodovania s ľuďmi podľa § 180 ods. 1, ods. 2, písm. a) Trestného zákona na 6 rokov nepodmienečne. V roku 2009 bola T. T. odsúdená pre prečin podvodu § 221 ods. Trestného zákona. V roku 2010 bola T. T. odsúdená pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody 8 rokov 9 mesiacov. V roku 2013 bola T. T. odsúdená za trestný čin § 250 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 a zločin podvodu § 221 ods. 1, ods. 3, písm. a) Trestného zákona, za čo jej bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody 9 rokov 6 mesiacov. V roku 2016 bola T. T. odsúdená pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody 2 roky 6 mesiacov.

Naposledy bola obžalovaná T. T. odsúdená dňa 23.8.2016 pre zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, 3 písmeno a) Trestného zákona, rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp.zn. 3T/7/2016 zo dňa 23.08.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 2To/112/2016 zo dňa 16.02.2017, na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Okresný súd sa vôbec nezaoberal a teda neskúmal, či na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje vzhľadom na spoločenskú nebezpečnosť činu obžalovanej aj trest kratšieho trvania.

Z uvedeného podľa názoru prokuratúry vyplýva, že znížením trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby u obžalovanej, ktorá je nebezpečnou recidivistkou, a nariadenie jeho výkonu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s nižším stupňom stráženia, nie je naplnený individuálno-preventívny účinok trestnej sankcie.

Medzi funkcie trestu patrí aj tzv. generálna prevencia, ktorej úlohou je výchovné pôsobenie trestov na ostatných členov spoločnosti - potenciálnych páchatel'ov. Uložením neprimerane nízkeho trestu nedochádza k naplneniu funkcie trestu v rozsahu generálnej prevencie, a teda nedochádza ani k zabezpečeniu ochrany spoločnosti.

Mimoriadne znížený trest odňatia slobody, so stredným stupňom stráženia, uložený v tejto trestnej veci u obzvlášť závažnej recidivistky, rozhodne nie je spôsobilý odradiť potenciálnych páchatel'ov od páchania závažnej a spoločensky nebezpečnej trestnej činnosti majetkového charakteru, práve naopak.

Na základe uvedeného máme za to, že použité zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 odsek 2 písm. d) Trestného zákona a § 48 ods. 4 Trestného zákona, bolo v posudzovanej veci nedôvodné, v dôsledku čoho je uložený trest odňatia slobody neprimeraný a nezákonný, alebo je mimo zákonnej trestnej sadzby.

Na základe uvedených skutočností navrhujem, aby Krajský súd Trenčín, ako odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písmeno d), e) Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/182/2017 zo dňa 14.02.2018, vo výroku o treste, a aby podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám rozhodol tak, že obžalovanej ukladá nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby podľa § 221 odsek 4, § 38 odsek 5, odsek 8, § 36 písm. l) a § 37 písm. m) Trestného zákona s jej zaradením podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Ostatné výroky rozsudku považujeme za zákonné a vecne správne.“

Obžalovaná prostredníctvom obhajcu v dôvodoch odvolania uviedla nasledovné:

„Odvolanie podávam čo do výroku o treste odňatia slobody, a to z dôvodu podľa ust. § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku, t. j. z dôvodu, že uložený trest je podľa môjho názoru neprimeraný.

Mám za to, že výška uloženého trestu nezohľadňuje dôsledne všetky zásady ukladania trestov podľa Trestného zákona, keď súd prvého stupňa pri ukladaní trestu neprihliadal v dostatočnej miere na skutočnosť, že som sa k spáchaniu trestného činu hneď na začiatku trestného stíhania priznala a s orgánmi činnými v trestnom konaní som riadne spolupracovala, ako i na skutočnosť, že v súčasnosti vykonávam nepodmienečný trest odňatia slobody uložený mi rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 3T/7/2016 - 901 zo dňa 23.08.2016 v trvaní 8 rokov, z ktorého som doposiaľ vykonala len 1 rok a 3 mesiace, a ďalej na skutočnosť, že mi za porušenie podmienok podmienenečného prepustenia bude nariadený výkon zvyšku iného trestu odňatia slobody v trvaní cca. 2 roky a 10 mesiacov. Spolu tak, bez trestu uloženého mi napadnutým rozsudkom, musím vykonať ešte takmer 10 rokov nepodmienečného trestu odňatia slobody.

S poukazom na uvedené som toho názoru, že v mojom prípade prichádza do úvahy aplikácia ust. § 44 Trestného zákona, t.j. upustenie od uloženia ďalšieho trestu. Pokiaľ by však odvolací súd s týmto názorom nesúhlasil, žiadam, aby mi bol uložený primeraný nižší trest, nakoľko trest uložený mi napadnutým rozsudkom spolu s ostatnými trestami, ktoré musím ešte vykonať, t. j. spolu 20 rokov, nepodmienečného trestu odňatia slobody, má pre mňa charakter trestu odňatia slobody na doživotie.

S poukazom na uvedené navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, napadnutý rozsudok Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1T/182/2017 zo dňa 14.02.2018 čo do výroku o treste odňatia slobody podľa ust. § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil a postupom podľa ust. § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol.“

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaných odvolaní na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu o uložení trestu odňatia slobody a ochrannom dohľade, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zameril aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že podané odvolania sú dôvodné.

Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že výsledky vykonaného dokazovania dávajú podklad pre záver o existencii predchádzajúcich odsúdení obžalovanej, a to vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava 1 pod sp. zn. 3T/3/2008, v ktorej veci bol obžalovanej uložený trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov a 6 mesiacov a vo veci vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 3T/7/2016, v ktorej bol obžalovanej uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov. Spisový materiál, predložený odvolaciemu súdu, neobsahuje informácie o tom, že by uvedené tresty, uložené skoršími rozsudkami, boli aj vykonané, z ktorého dôvodu pri rozhodovaní o treste v tejto prejednávanej veci prichádza do úvahy aj aplikácia ustanovenia § 43 Tr. zák., upravujúca ukladanie ďalšieho trestu.

Podľa § 43 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal predtým, než bol trest uložený skorším rozsudkom vykonaný, a ukladá mu trest rovnakého druhu, nesmie tento trest spolu s doteraz nevykonanou časťou trestu uloženého skorším rozsudkom prevyšovať najvyššiu výmeru dovolenú týmto zákonom pre tento druh trestu. Ak je jedným z týchto trestov trest odňatia slobody, rozumie sa takou najvyššou výmerou doba dvadsiatich piatich rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie.

Pokiaľ ide o úvahy ohľadne ukladania trestu obžalovanej, okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol nasledovné:

„Súd vyhodnotiac všetky skutočnosti majúce význam pre rozhodnutie o treste u obžalovanej, vzhľadom na jej osobu, jej doterajší spôsob života, okolnosti prípadu, súd obžalovanej za použitia § 38 ods.5, ods.8 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 39 ods.2 písm. d), ods.4 Trestného zákona (per analogiam) uložil nepodmienečný trest odňatia slobody pod dolnú hranicu takto zákonom stanovenej trestnej sadzby v trvaní 10 rokov. Súd zistil v prípade obžalovanej existenciu použitia ustanovenia § 38 ods.5 Trestného zákona, teda súd musel zvýšiť základnú trestnú sadzbu o jednu polovicu a súd potom musel vychádzať pri ukladaní trestu zo sadzby 12 rokov a 6 mesiacov až 15 rokov. Aj napriek skutočnosti, že v prípade obžalovanej sa jedná o osobu, ktorá sa dopúšťa majetkovej trestnej činnosti, obžalovaná je teda v tejto oblasti recidivistka, považuje súd vzhľadom na jej zdravotný stav, ako aj na tú skutočnosť, že obžalovaná bude musieť ešte okrem tohto trestu vykonať zvyšky trestov vo veciach Okresného súdu v Bratislave 1, sp. zn. 3T 3/2008, Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 3T 7/2016 (spolu 8 rokov a 9 mesiacov), za neprimerane prísne ukladať trest už len v samej spodnej hranici teda 12 rokov a 6 mesiacov a preto prihliadol na stanovisko trestno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. Tpj 55/2016 zo dňa 27.06.2017, podľa ktorého je možné v prípade uznania viny páchatelom podľa § 257 ods.1 písm. b), c) Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom) ukladať trest za použitia ustanovenia § 39 ods.2 písm. d), ods.4 Trestného zákona per analogiam, teda ako v prípade uzavretia schválenia dohody o vine a treste a preto súd využil toto ustanovenie a obžalovanej uložil trest pod dolnú hranicu takto zákonom stanovenej trestnej sadzby.“

Ako vyplýva z vyššie uvedenej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku, okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nedal riadnu odpoveď na to, ako na vec aplikoval aj ustanovenie § 43 Tr. zák. Podľa názoru odvolacieho súdu je v danom prípade aplikácia uvedeného ustanovenia na vec rozhodná, keďže podľa dostupných údajov zo spisového materiálu boli obžalovanej skoršími rozsudkami uložené doposiaľ nevykonané tresty odňatia slobody vo výmere 9 rokov a 6 mesiacov a 8 rokov (spolu 17 rokov a 6 mesiacov). V odôvodnení napadnutého rozsudku pritom absentujú skutkové zistenia okresného súdu o konkrétnych obdobiach, v ktorých obžalovaná mala vykonávať vyššie uvedené tresty, uložené skoršími rozsudkami. Preto podľa názoru odvolacieho súdu je záver okresného súdu o súčte doposiaľ nevykonaných častiach trestov v rozsahu 8 rokov a 9 mesiacov, uložených skoršími rozsudkami, nepreskúmateľný, odhliadnuc od rozporu tohto záveru od tvrdenia obžalovanej v odvolaní o súčte zvyškov nevykonaných trestov v rozsahu „takmer 10 rokov“. Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd pri svojom rozhodovaní ani nemal všetky podklady pre správnu aplikáciu ustanovenia § 43 Tr. zák. na prejednávaný prípad, pretože si nepripojil spis Okresného súdu Bratislava 1, sp. zn. 3T/3/2008, ktorý spisový materiál je relevantným zdrojom pre zistenie nevykonanej časti uloženého trestu odňatia slobody v uvedenej veci.

Keďže s poukazom na uvedené odvolací súd dospel k záveru o existencii väd napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. c) , d) Tr. por., zrušil výroky napadnutého rozsudku o uloženom treste odňatia slobody, na ne nadväzujúci výrok o uloženom ochrannom dohľade a podľa § 322 ods. 1 Tr. por.

vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, nakoľko doplnenie dokazovania odvolacím súdom by mohlo viesť k iným skutkovým záverom, rozhodným pre ukladanie trestu obžalovanej.

Po vrátení veci bude primárnou úlohou okresného súdu ustáliť nevykonané zostatky trestov odňatia slobody, uložených obžalovanej skoršími rozsudkami, za ktorým účelom bude nevyhnutné zabezpečiť aj spis Okresného súdu Bratislava 1, sp. zn. 3T/3/2008. Až na základe splnenia tohto pokynu bude možné aj pri správnej aplikácii ustanovenia § 43 Tr. zák. ustáliť hranice zákonnej trestnej sadzby, v rámci ktorej môže byť obžalovanej ukladaný trest odňatia slobody.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.